

Q

uè pot néixer de la trobada entre un artista gironí avesat a relatar històries i teixir lligams entre objectes dispersos i un altre artista gironí que treballa la pintura a mig camí de l'abstracció i la figuració? Una tercera dèria artística: una col·lecció d'accessoris i productes inspirats en els artistes icònics del segle XX que porta per nom Arts&Clothes.

El projecte que comparteixen Bernat Daviu i Enric Farrés-Duran és una casualitat, gairebé una broma dadaïsta: un col·leccionista i propietari d'una fàbrica de mitjons va comprar un quadre a Daviu i, com a la resta d'artistes dels quals havia adquirit obra, va demanar-li una intervenció artística. "Li vaig proposar de fer un nou model de mitjó, el vaig pintar a mà, com els que lluia Rothko quan es va suïcidar –relata l'artista–. L'empresari ens va fer el prototip, però va dir que eren difícils de comercialitzar". Daviu i Farrés van seguir amb l'aventura i ara rèpliques dels mitjons de Rothko es venen en botigues de museus i centres d'art com ara el MoMA i el Printed Matter de Nova York, el Bundeskunsthalle de Bonn, el MACBA, el CaixaForum i la llibreria Loring Art, entre d'altres.

En una antiga fàbrica del Poblenou que funciona com a estudi de Daviu i també com a galeria d'art (Passatge Studio), els artistes presenten la col·lecció d'Arts&Clothes i anuncien les peces que tenen entre mans: els calçotets inspirats en Picasso i una cinta per a la suor del front que podria haver lluit Pollock. "Buxem els mites de la història de l'art del segle XX per treure'ls suc, perquè no hi ha una única

Els mitjons de Rothko

Arts&Clothes dissenya accessoris quotidians i irònics a partir de les biografies dels grans artistes del segle XX. Per Eugènia Sendra

EL PITET DE MALÈVITX

El quadre del pintor suprematista, autor del llenguatge abstracte per al nou món, serveix per eixugar els morros de la criatura.

EL CINTURÓ DE MARTIN KIPPENBERGER

Era irreverent i divertit, i sempre li queien els pantalons. Arriba tard, però el cinturó d'Arts&Clothes hauria estalviat més d'una escena a Kippenberger...

L'ESTORA DEL MARXANT DANIEL-HENRY KAHNWEILER

Deia Picasso que Kahnweiler s'eixugava els peus a l'estora del veí, i la seva la cuidava com una obra d'art. El marxant dels cubistes era un garrepa?

manera de mirar els artistes dels quals som fans", explica el duet. Els seus objectes són accessibles, tenen una aparença amable i una presentació impecable –dins de caixes de metacrilat, amb una cartella inspirada en la de la Documenta de Kassel explicant el perquè de cada objecte– i traspuen sarcasme i mala llet: el consumidor no està davant del marxandatge artístic convencional, d'una reproducció sense més. Aquí les anècdotes biogràfiques dels artistes es transformen en producte.

Daviu i Farrés argumenten que l'empresa no s'allunya gaire de les seves preocupacions i pràctiques artístiques –les compaginen amb els respectius treballs a la casa de subhastes Christie's de Londres i a la llibreria El Siglo, de Sant Cugat–. "La troballa, la ironia, la cosa més pictòrica, el tractament del mite, l'evolució i devolució de les idees i la narrativitat són presents a les nostres obres", diuen. Comprovat. Farrés és autor de la recent pintada "De begades penso en Palafrugell" amb la qual evocava Pla en una de les mitgeres de la Fundació a Palafrugell, i també ha clonat Vila-Matas i el seu *París no se acaba nunca* en el marc de la mostra *La realitat invocable* del MACBA. La pista del Daviu pintor –també fa performances i videoart– es pot seguir a la Fundació Vila Casas i a la galeria Miquel Alzueta, on ha exposat els darrers anys.

ARTS&CLOTHES

www.artsandclothes.com

